

VZNIK A VÝVOJ CHERUBA, KTERÝ SE STAL SATANEM

Některé církve satana jako samostatnou bytost odmítají a tvrdí, že jde o personifikované zlo. Tento názor je velice nebezpečný - pokud odmítáme uznat protivníka jestliže existuje, stáváme se bezbrannými tvory v jeho rukou. Proto je třeba udělat podrobnější analýzu původního postavení a geneze této (bezesporu) osobnosti, která se tolik zasloužila o všechno zlé v dějinách lidstva. Je však nutné přistupovat k problematice bez předsudků.

Označení a význam slova

Je známo, že slovo "satan" znamená "odpůrce" a nejde tedy o jméno. Osoba, která je tak v Písmu označována, byla původně cherubem (jak dále dokážeme), který se satanem - odpůrcem Boha - stal, přičemž tomu tak vždy nebylo. Zatím neumíme vyloučit myšlenku, že záměrem stvoření bylo vytvořit někoho, kdo by byl jakýmsi partnerem - kritikem, aby stvoření mělo alternativy (partnerství je totiž jedním z pilířů koncepce stvoření). Jistě však nikdo neměl v úmyslu stvořit záměrně svého nepřítele, který by plánovitě ničil jeho dílo.

Tabulka označení této osoby a jejich významů

V Bibli se užívá pro jednu a tutéž osobu, známou jako Boží odpůrce či nepřítel, několika označení. Čtyři z těchto označení souvisí se zneužitím základních čtyř Božích vlastností a byly (a v posledním případě budou) převážně použity během řešení sporů ve všech trojích nebesích i na zemi. Souvislost ukazuje tato tabulka:

Označení	Význam	Úroveň sporu	Druh hlavní činnosti	Zneužití
Had	Svůdce	Třetí nebe	Svádí k anarchii	Lásky
Satan	Odpůrce	Druhé nebe	Prosazuje použití zla *	Moudrosti
Ďábel	Pomlouváč	První nebe	Pomlouvá svého Otce a J.K.	Spravedlnosti
Drak	Požírač	Země	Ničí Boží služebníky	Moci / autority

* Projevuje nesouhlas s Boží koncepcí. Zasazuje se o urychlení lidského pokroku za cenu absolvování zla a utrpení.

Původ satana

Máme všechny důvody předpokládat, že tvůrce koncepce stvoření nezařadil do své koncepce úlohu odpůrce jako standardní, ačkoli to většina světových náboženství předpokládá. Nic takového jsme z Bible nevyčetli a zastánci podobných názorů žádné přijatelné argumenty nemají. Z toho vyplývá, že satan nebyl satanem pořád, ale že vznikl dodatečně. Oprávněnost tohoto předpokladu se prokáže tím, že Písmo nám dá spolehlivou odpověď na otázku, jak vznikl.

Kým byl satan původně?

Protože cherub, který se stal satanem, jím původně nebyl, a protože neznáme ani jeho dřívější ani pozdější jméno, nazýváme ho předchůdcem satana (dále jen PS).

Co o jeho původu Bible říká?

PS měl výjimečné postavení!

PS byl "pomazaným a přikrývajícím cherubem [PNS] (ochráncem [EP])" "ve středu ohnivých kamenů" což byly symboly cherubů (Ez.28:14,16). Ve funkci pomazaných známe jen krále (kterým byl a je Duchovní Ježíš Kristus (dále jen DJK)), velekněze a výjimečně proroka (Elijáše). To souhlasí s popisem, že byl ve středu cherubů.

PS byl tedy ve funkci velekněze cherubů! Měl za úkol "přikrývat" a "chránit", a protože "láska přikrývá množství hříchů" měl mít jako hlavní vlastnost lásku. Protože láska a spravedlnost jsou dominantními požadovanými vlastnostmi kněží, odpovídá to rovněž kněžské funkci.

PS spolu s DJK, který byl rovněž pomazaným cherubem tvořili dvojici vládců v druhých nebesích (DJK = kníže, PS = velekněz). Jejich výjimečné postavení dokazuje i skutečnost, že oba jsou v Bibli označeni (podle překladu) jako "jasné jitřní hvězdy", "jitřenky" nebo "zářící" hvězdy (Zj.22:16; Iz.14:12).

PS byl dokonale krásný

O PS je řečeno, že byl "dokonale krásný" (Ez.28:12) a "nejkrásnější" [EP] nebo "zářivě nádherný" [PNS] (Ez.28:17). To vyvolává ovšem otázky:

- Byl tedy výjimečný svým vzhledem?
- A pokud ano, byl nejkrásnější svou zásluhou? Mohl na svou krásu být pyšný právem?

Analyzujme otázky v opačném pořadí:

Byl PS krásný svou zásluhou?

Jsou jen tyto možnosti:

- a) Pokud si svůj vzhled upravoval způsobem, který byl přístupný všem ostatním cherubům, bylo by to příčinou jeho předního postavení jen tehdy, byl-li více než ostatní nadán i umělecky.
- b) Aby se stal krásnějším tím, že by svůj vzhled změnil zásahem do své podstaty, musel by mít jednu z těchto možností:
 - Buď musel mít schopnost nějak tuto svou podstatu vylepšit.

Tato možnost je velmi nepravděpodobná, protože matematicko - logicky vybudovaná teorie systémů přesvědčivě dokazuje, že žádný fyzikální systém (a tedy ani myslící bytosti ani jejich

společnost) nemůže odvozovat své cíle ze sebe sama a v tomto smyslu optimalizovat svůj vývoj.

Poznámka: Toto se pochopitelně netýká nejvyššího Boha, který tento fyzikální vesmír vytvořil. Na něj nemůžeme vztáhnout omezení vyplývající z přírodních zákonů tohoto vesmíru.

· Nebo musel nějak přesvědčit svého Tvůrce, aby mu nějakou takovou přednost v tomto smyslu dodatečně udělil.

Ani tato druhá možnost se nejeví rozumná vzhledem k Boží spravedlnosti jako takové.

Jeho krása tedy nemohla být jeho zásluhou o nic více než u lidí.

Tento cherub mohl být tedy nejkrásnější a snad i umělecky nejtalentovanější v obdobném smyslu jako člověk.

Jednalo se o krásu ducha?

Určitě ne, protože ke krásě ducha by patřily duchovní vlastnosti a z jeho dobrých duchovních vlastností je jmenována jen moudrost a ta je jmenována výslovně a nikoli symbolicky. Šlo tedy o krásu těla.

Úspěšný obchodník!

Bible uvádí překvapující informaci: PS byl obchodníkem a zřejmě úspěšným (Ez.28:18).

To však zní neskutečně - že by se v nebesích obchodovalo? To je něco, co jsme dosud neočekávali!

Poznámka: Text sice hovoří o Týrském králi, máme však důvody očekávat, že to platí i pro nebesa. Jednak proto, že jestliže dostali lidé svobodnou vůli, tím spíše ji dostali i osoby inteligencí vyšší. Platí-li pro lidi, že díky dělbě práce a organizaci dosahují mnohem vyšších cílů než může dosáhnout jednotlivec, musí to platit i pro společenství duchovních tvorů. Lidé navíc byli stvořeni k obrazu Božímu, tedy k obrazu nebeských bytostí. Kromě toho se o tomto králi praví, že "byl věrným obrazem pravzoru (satana),...byl jsi v Edenu,...byl jsi cherubem".

Nebeské bytosti si tedy také mezi sebou nějakým způsobem směňují výsledky své práce.

Tato činnost vyžaduje soustavné pěstování určitých znalostí a intelektu a PS v tom nepochybně začal postupně vynikat.

Bezúhonný

PS byl až do svého odhalení bezúhonný (Ez.28:15). Byl tedy bez obžaloby.

Plný moudrosti

Jak o něm praví Písmo (Ez.28:12). Moudrost je schopnost poučit se ze zkušeností. PS byl tedy zkušený.

Celkové hodnocení PS před počátkem jeho pádu

Shrňme: Byl plný moudrosti a dokonalý v kráse. Bezúhonný. Byl ozdoben devíti drahými kameny. Na první pohled se jeví hodnocení jako velmi dobré ve všech ohledech!

Podrobná analýza však ukazuje, že tomu tak ani zdaleka není!

Co ukazují drahé kameny?

Byl ozdoben devíti drahými kameny - jenže z dvanácti, které symbolizovaly základní Boží vlastnosti - nebyly tedy všechny! Pořadí kamenů bylo uvedeno podle této úplné tabulky:

Moudrost		Spravedlnost		Láska		Moc		
Chryzolit	4	Rubín	1	Opál	-	Malachit	8	
Karneol	5	Topas	2	Achát	-	Safir	7	Podle EP
Onyx	6	Smaragd	9	Ametyst	-	Jaspis	3	

Číslice udávají pořadí v jakém jsou satanovy kameny jmenovány. Všimněme si obsazení:

- PS na počátku jeho pádu zcela chyběla skupina symbolizující lásku agapé!
- Jediná vlastnost "moudrost" měla posloupnost skupiny v pořádku tj. (vzestupnou po jedné), což souhlasí s popisem "plný moudrosti".
- Vlastnost "spravedlnost" měla sice posloupnost vzestupnou, ale s největším možným číselným skokem (+1,+7). Tuto vlastnost měl PS nevyrovnanou.
- Vlastnost "moc" byla převrácená a ještě nevyrovnaná (-1,-4).

Stačilo to k funkci velekněze?

Byl PS dobrým veleknězem?

Základními vlastnostmi, které by měl mít velekněz, jsou:

- Láska agapé. Tato nejdůležitější vlastnost mu v té době zcela chyběla.
- Spravedlnost. Tato vlastnost se podle tabulky jeví jako nevyvážená, což je však rozpor - spravedlnost záleží především právě ve vyváženosti!

Takže docházíme k závěru:

PS měl již v Edenu, tj. již v době stvoření prvních lidí, velmi vážné nedostatky!

Nemohly jeho dobré vlastnosti tyto nedostatky vyvážit?

Dobré hodnocení, které měl, na tom nic nemění:

· Moudrost, potřebná k tvůrčím činnostem, je základní požadovanou vlastností králů a knížat a není hlavní vlastností požadovanou pro kněžskou funkci. Vzhledem k tomu, že čtyři základní vlastnosti (uvedené v tabulce) jsou nesouměřitelné, nemůže ani dokonalá moudrost seabeměně vyvážit absenci kterékoli jiné.

· Krása je vnější vzhled, tj. faktor, který ve kvalifikaci kněží rovněž požadován není a který je dokonce postradatelný.

· To, že byl bezúhonným, znamená jen, že ho do té doby nikdo z ničeho neobvinil, to však nepopírá nic z předchozího závěru.

Nedostatky PS jej musely diskvalifikovat z funkce velekněze! To je velmi vážné konstatování a vyvolává důležitou otázku: Jak je možné, že mu byla tato funkce ponechána?

Proč byl PS ponechán ve funkci?

Bible říká, že byl bezúhonný - tedy bez obžaloby. Nebyl nikým obviněn a bez obvinění ani nemůže dojít k soudu (Tt.1:7; 1.Tm.5:19).

Jak to, že nebyl nikým obviněn? Ani DJK si ničeho nevšiml?

DJK byl svatý tj. "čistý" a "čistému vše čisté" (Tt.1:15). Kromě toho byl on (i jeho služebníci) velmi zaměstnán další tvůrčí činností.

A co ti, kterým měl sloužit jako velekněz? Ti nepocíťovali nedostatek lásky? Těm jeho podivná spravedlnost nepřipadala divná?

Zřejmě na ně následky této vlastnosti alespoň zpočátku nedopadaly, nebo dokonce jim připadaly sympatické. Asi se tvářil, že pro ně chce nějakou vyšší spravedlnost.

Jisté však je, že zpočátku si nikdo nestěžoval.

Co však bylo původní příčinou?

Popsaný stav PS však jistě nebyl stavem v jakém byl stvořen! V tom případě by totiž za svůj zlý vývoj nenesl vinu! Tomu muselo ještě něco předcházet.

Jak se vyvinul sklon k zlému u PS?

Písmo říká, že zlo povstává z pýchy (Př.8:13). To znamená, že PS se stal napřed pyšným. Jak? Prozkoumejme proto toto Boží obvinění podrobně.

Co vyplývá z obvinění?

Bůh ho obvinil takto:

Ez.28:15 - Sám se učinil zlým

"*Našla se v tobě [PNS] (u tebe [EP]) nepravost [KB] (nespravedlnost [PNS], podlost [EP])*".

První závěr: Bůh tady jasně říká, že PS se učinil zlým sám a bez cizího zavinění. Potvrzuje to i Ježíš Kristus (Jan 8:44). Otázky však nekončí: Než to učinil, musel se k tomu napřed rozhodnout a zřejmě ani to se nestalo najednou.

Jak k tomu došlo?

Ez.28:16 - Nadbytek zboží

" *Kvůli hojnosti tvého prodejního zboží naplnili tvé nitro násilím a začal jsi hřešit* " [PNS].

"*Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhřešil* " [EP].

Překlad PNS je jasnější a proto budeme vycházet z něj.

Z textu PNS vyplývají tato fakta:

a) PS měl nadbytek zboží, o které však nebyl zájem. ("naplnili" - tedy zákazníci)

b) Nezájem těch, kterým ho nabízel, ho rozhněval a on pojal úmysl jim zboží vnutit. Pouhým násilím to nešlo, obchodníci však mají jiné metody:

c) Začal hřešit, to znamená podvádět. Zjistil, že zboží je buď při stejné kvalitě nutno zdrazit (což při neprodejném zboží nepřichází v úvahu), nebo při stejné ceně nabízet zboží méně kvalitní. Aby se však dalo prodat je nutné ho přechválit. Přehánění se postupně mění ve lhaní a lež se časem stane běžnou praxí obchodníka (všichni víme jak klamou reklamy). Přesně to se stalo i PS. Ježíš ho proto označil za otce lži (Jan 8:44). V tomto okamžiku začal PS hřešit = "míjet cíl" a nastupovat dráhu zločinu. Určitě se však neobviňoval ze lži a jistě byl přesvědčen, že učinil správně, když své zboží zákazníkům vnucoval. Musel si namluvit, že ho nutně potřebují, nevědí však o tom, že jim koupě jeho zboží vlastně prospívá.

Jaké to bylo zboží, které nabízel?

Ve svatyních (verš 18) se prodává jen zboží týkající se uctívání! Protože mezi cheruby se jistě již dávno uctíval Nejvyšší Bůh Otec "duchem a pravdou", muselo jít o něco jako náboženskou literaturu či jiný sdělovací a učební prostředek! PS jakožto velekněz musel vychovávat a vyučovat a tedy i tento vyučovací prostředek produkovat. Jeho informace, studijní metody a prostředky - prodejní zboží - byly nepoctivé! Bůh mu nevytýkal prodej sám, ale to, že zboží bylo nekvalitní. Jako velekněz svou práci nedělal dobře!

Nikdo neprotestoval?

A co ti, kterým měl sloužit jako velekněz; kterým toto "zboží" prodával; tj. ostatní cherubové - příjemci jím tvořeného nekvalitního duchovního pokrmu - "zboží", které si navíc (nějakou formou) platili? Jak to, že se neozvali?

Víme, že jejich první reakcí bylo, že o jeho "zboží" začali ztrácet zájem. Poznali, že není dobré!

Přesto jeho "obchodní" a lživé reklamě později určitě podlehl, protože žádné obvinění před útokem PS na první lidi vzneseno nebylo a Písmo ho líčí jako úspěšného obchodníka.

Jak to bylo možné? Jak je asi PS přesvědčoval? Čeho se dovolával? Nebyli přece neschopní posoudit rozumem kvalitu "zboží".

PS musel něčeho zneužít

PS se musel dovolávat jejich citu a morálních vlastností! Musel jim zdůrazňovat "krásu" a "kultivovanost provedení" svého zboží - něco jako krásu obalu, obrázků, papíru, barev atd. To však jistě nestačilo. Musel jistě dále útočit na jejich pokoru a poddajnost, musel se dovolávat svých dřívějších zásluh a snad i skutečných úspěchů. Musel je omračovat množstvím svého prodaného "zboží", dále možná množstvím laciných pochval, a také svých zkušeností.

A musel to dělat chytře - moudrost na to měl.

Ez.28:17 - Domýšlivý kvůli své kráse

" Tvé srdce se stalo domýšlivým pro tvou krásu " .

Satan nepochybně přišel na totéž na co později přišli i lidé - že totiž obchodem lze nejnanežněji zbohatnout a dosáhnout významného postavení. Za nepoctivě získané prostředky se PS okrášlil a následně se stal domýšlivým a později pyšným. Kromě toho si sám sobě asi připadal nejen pěstěnější, hlavně však kulturnější než ostatní. Svou krásu asi považoval za projev vzdělanosti a kultivovanosti.

Ez.28:18 - Provinění bylo příliš mnoho

"Hojností tvých provinění kvůli nepoctivosti svého prodejního zboží jsi znesvětil své svatyně [PNS]"

" Množstvím svých nepravostí, nepoctivostí svých obchodů jsi znesvětil své svatyně [EP]" .

Bůh uvádí, že počet jeho lží překročil nějakou míru (buď byla nějaká stanovena, nebo šlo o zvrát kvantity v kvalitu - ztratil svědomí), při které znesvětil svatyně. Přestaly být čistým místem uctívání. Jak to, že Písmo hovoří o jeho svatyních?

Byl ve funkci velekněze, a svatyně, ve kterých sloužil, zřejmě začal přetvářet k uctívání sebe sama místo uctívání Nejvyššího Boha. Stavěl stále více do popředí sebe, svou krásu, svou moudrost a svůj úspěch.

To stále ještě není odpověď na otázku *proč?* Jak to bylo možné? Co vedlo PS k tomu, že začal svou navýsost důležitou práci odbývat?

Vidíme, že ještě před tím vším se s PS něco dělo! Co to bylo?

Jak přišel PS o své dobré vlastnosti?

PS byl tedy špatným veleknězem, tím se však přece nestal náhle. Něco tomu muselo předcházet!

PS se přece nestal zlým bez příčiny!

Otázku můžeme ještě rozšířit: Příčina nemusela být jen jedna; co když jich bylo více?

Je zřejmé, že jsou jen tyto možnosti:

a) Buď šlo o objektivní příčiny.

Ty by však musel zavinit někdo jiný a satan by v takovém případě jistě na viníka ukázal; vždyť celou dobu se snaží svalit vinu na někoho jiného a dokonce i na lidi. Tato možnost tedy neobstojí.

b) Nebo šlo o příčiny subjektivní.

Pak je však na místě otázka: Nebyl sám PS stvořen chybně? Byl právě on stvořen špatně nebo naopak jednou ze základních vlastností každého stvoření je, že má nespravedlnost v sobě od počátku a v sobě ji může podle své svobodné vůle hledat či nikoli?

Poznámka: Tato otázka se stala spornou dokonce až ve 3. nebesích a musela tam být také přednostně řešena. Nicméně vyřešena byla a ukázalo se, že PS chybně stvořen nebyl. PS si to musel zavinit sám. Jenže jak je to možné, byl-li stvořen bezchybně a dobře?

c) Ještě existuje možnost, že neexistují dominantní příčiny, ale že množství podnětů, které samy o sobě jednotlivě nemohly nic podobného způsobit, překročilo úroveň, při níž nastal "zvrát kvantity v kvalitu".

Tato možnost je nejpravděpodobnější, její vystopování je však vždy nejpracnější. Pro tuto možnost je také přímý biblický důkaz (Jk. 1:14,15).

Napřed tedy prozkoumejme všechny okolnosti, kterými se PS lišil od ostatních členů Boží nebeské organizace, abychom zjistili, odkud mohly povstat ony zmíněné podněty.

Bylo příčinou jeho výjimečné postavení?

Samo o sobě jistě ne; nic takového Bible neříká. Jeho partner (DJK) prokázal opačné vlastnosti. Postavení samo o sobě tedy nebylo příčinou zla. Z lidských zkušeností sice víme, že postavení velmi často svádí k zlému (psychologové říkají, že moc korumpuje); na druhé straně ovšem také platí, že satan je pro zlé lidi vzorem a inspirátorem, takže tyto zkušenosti nemůžeme aplikovat bez výhrady. Nicméně vysoká autorita mohla být jedním z rizikových faktorů a mohla svádět ke zneužití a asi i stimulovala pocit nadřazenosti.

Bylo chybou stvoření, že DJK a PS byli stvoření postupně?

Mohlo jít o rivalitu vůči "staršímu bratrovi" DJK, který měl dokonce tu přednost, že byl *jednozplozený*. Jednozplozenost DJK ukazuje na to, že jeho partner PS byl z něj vytvořen nějak podobně jako první lidská žena Eva. Tady je jistým vodítkem skutečnost, že satan zaútočil právě na "mladšího" partnera v první lidské dvojici - Evu. Z hlediska motivu soudil

možná podle sebe, také si však mohl prostě vykalkulovat, že snáze podvede méně zkušeného. Podobnost je však přece jen zářející, a protože Bůh postupuje ve své práci systémově, analogie je velmi pravděpodobná. Jistotu z ní činí až fakt, že jsme o jednozplozenosti DJK informováni; tato informace by totiž neměla smysl, kdyby nám neměla poukázat na uvedené souvislosti.

Dalším rizikovým faktorem tedy bylo, že PS byl vytvořen až jako druhý po DJK, což mohlo (ale nemuselo - viz Kain a Ábel) stimulovat pocit závisti.

Byla příčinou jeho krása?

Rozhodně si tento cherub zakládal na svém vzezření a pěstoval si jej více než ostatní. Je zřejmé, že krásný vzhled i u lidí svádí k nadutosti a že mnozí lidé obdivují ty "krásné", ačkoli vědí, že základ pro krásu těla dostal každý bez zásluhy. I PS se stal pro svou krásu domýšlivým (Ez.28:17).

Poznámka: Pozoruhodné je však to, že se nestal domýšlivým pro své pracovní výsledky. Jsme oprávněni se domnívat, že pravděpodobně ničeho mimořádně významného nedosáhl.

Další rizikový faktor musel být tedy externí: Aby se PS mohl stát domýšlivým na svůj zevnějšek, muselo jej jeho okolí obdivovat. Víme, že nadměrný obdiv krásných lidí velmi škodí jejich smýšlení.

Byla příčinou jeho činnost - obchod?

Boží slovo říká, že se to stalo "Pro jeho obchody" (EP) resp. "kvůli nepoctivosti jeho prodejního zboží" (PNS) (Ez.28:18). Oba překlady tedy ukazují bezprostřední příčinu jinde než v "tělesné" výjimečnosti. To opět souhlasí s lidskými zkušenostmi: Nepoctivého bohatství lze dosáhnout prakticky jen obchodní činností a skutečně téměř všichni boháči se domohli majetku právě touto cestou! Obchod je oblast lidské činnosti, která je nejhůře kontrolovatelná a proto i nejvíce zneužívaná.

Hlavním podnětem tedy byla nadměrná obchodní činnost. Opět však musela být provázena tolerancí jeho okolí a obdivem k úspěchu jakožto dalšími podněty externími.

Poznámka: Křesťan by rozhodně neměl žádné bohatství ani žádného bohatého člověka obdivovat! Bohatý člověk by měl cítit, že ho bohatství spíše izoluje od lidské společnosti. Pokud jím chce uspokojovat pouze své sobecké potřeby, měl by být tlačěn k tomu, aby tuto situaci alespoň před ostatními skrýval. Protože však boháči touží především po obdivu druhých, ztratí podstatnou část své motivace, nebude-li jim okolí tuto jejich potřebu naplňovat.

Shrnutí

Podněty

a) Vysoké postavení muselo být jedním z podnětů a stimulovalo pocit nadřazenosti. Toto postavení mu však bylo dáno automaticky - byl druhým po DJK a tudíž měl autoritu srovnatelnou s autoritou rodičovskou. Tato autorita mu bez velmi vážného důvodu odňata být

nemohla. Nezískal ji však ani svou zásluhou. Z toho plyne, že v této věci nemohla být učiněna chyba.

b) Dalším podnětem bylo, že PS byl až druhým po DJK, což mohlo stimulovat pocit závidění. Ani s tímto faktem nemohlo být nic uděláno. Někdo prostě druhým být musel. Paralelní stvoření není možné, protože by došlo automaticky k těžkým a neřešitelným kompetenčním sporům. Z toho vyplývá, že ani v této věci nemohlo být předem nic víc uděláno.

c) Aby PS mohl být domýšlivým na svůj vzhled, muselo jej jeho okolí obdivovat. Víme, že nadměrný obdiv krásných lidí velmi škodí jejich smýšlení. S tím už tedy uděláno něco být mohlo! Zřejmě však nebyl žádný precedent a tak nelze cheruby vinit. Tehdy prostě ještě nikdo neměl důvod vyslovit varování před obdivováním krásy. To až my se můžeme poučit!

d) Hlavním podnětem byla nadměrná obchodní činnost. Opět však musela být provázena tolerancí jeho okolí a obdivem k úspěchu jakožto dalšími podněty externími. Platí však totéž: Okolí neneslo vinu: nikdy předtím se nic podobného nestalo. Opět se můžeme poučit až my.

Vypadá to na podivný závěr: Zdá se, že nikdo za nic nemůže a pokud ano, tak viníkem byli všichni jen ne satan! Je tedy tomu opravdu tak, že bylo snazší ukázat prstem na jednoho než si přiznat kolektivní vinu? Takový závěr by byl velmi zneklidňující, hlavně však nespravedlivý!

Nebo bylo dokonce něco v nepořádku na celé koncepci?

Nebo snad je chyba, že Nejvyšší Bůh vůbec začal tvořit?

Je zřejmé, že v analýze je stále ještě nutné pokračovat.

Očekávané motivy vyplývající z uvedených podnětů

ad a) Pocit nadřazenosti.

ad b) Pocit závidění vůči DJK a rivalita vůči němu.

ad c) Touha být obdivován.

ad d) Touha po vítězství: po majetku a po překonání DJK.

Zanedbal něco PS?

Ukázali jsme si, že PS měl nedostatečné morální vlastnosti. Mohl něco dělat on sám, aby k tomu nedošlo?

S největší pravděpodobností napřed začal přicházet o lásku agapé, nebo ji neměl od počátku a nevypěstoval si ji. To vede k otázce: Měli stvoření lidé a i jiné bytosti ihned po svém stvoření tuto lásku nebo bylo zapotřebí si ji vypěstovat? Mohl mít Adam tuto lásku zásluhou andělů, kteří jej vychovávali, nebo bylo nutné si ji vypěstovat samostatně?

Odpověď: K tomu, aby Adam mohl mít lásku agapé ke Stvořiteli, musel mít napřed ocenění pro jeho vlastnosti. Aby je mohl ocenit, musel je poznat a pochopit. Aby je mohl poznat, musel mít patřičnou inteligenci a potřebné zkušenosti. A hlavně musel mít možnost pocítit,

jak se projeví nedostatek této lásky ze strany Boží. Vyžaduje to tedy čas a zkušenost. Na počátku po svém stvoření Adam lásku agapé určitě neměl! A podle tohoto vzoru ji zřejmě nemohl mít žádný myslící tvor po svém stvoření tedy ani satan.

Můžeme tedy předpokládat, že PS si lásku buď nevytěžoval, nebo dříve vytěžovanou opět ztratil. Je to však spíše druhá varianta, protože čas na její vytěžování měl a můžeme očekávat, že jeho starší partner jistě dbal na to, aby PS duchovně vyrostl. Platí tedy možnost druhá: PS někde postupoval chybně a musel svůj pád zavinit převážně sám.

Co asi dělal PS špatně a jak asi smýšlel?

Pokusme se sestavit jakýsi "profesiogram" chování a činností, které musel PS dělat, abychom pochopili, jak došlo k takovému zkresení. K tomu účelu si ještě jednou zobrazme zkrácený diagram hlavních Božích vlastností:

Vlastnost	Moudrost		Spravedlnost		Láska		Autorita(moc)	
Kameny a jejich výběr u PS	Chryzolit	4	Rubín	1	Opál	-	Malachit	8
	Karneol	5	Topas	2	Achát	-	Safír	7
	Onyx	6	Smaragd	9	Ametyst	-	Jaspis	3
Míra vlastnosti	v plné míře		silně nevyvážená		zcela chybí		nevyvážená a převrácená	

Položme si nyní otázku: Jaké typické činnosti a chování působí na rozvoj či naopak poškozování těchto čtyř hlavních vlastností?

a) K pěstování lásky agapé je nutné komunikovat s těmi, které chceme milovat a zabývat se jimi. Naopak tuto lásku nepěstuje ten, kdo se vůbec nezabývá těmi, které chce milovat, a uzavírá se do sebe.

PS se tedy zřejmě uzavřel a postupně omezoval komunikaci s ostatními cheruby i anděly.

b) K pěstování moudrosti je třeba hodně studovat a řešit množství logických problémů. Biblická moudrost byla a je potřebná ke stvoření - tedy k tvůrčí činnosti. Moudrost by naopak byla oslabovaná, kdyby osoba žádnou tvůrčí práci nekonala nebo v nedostatečné míře.

c) K pěstování spravedlnosti je nutné zabývat se spornými problémy.

Protože PS zjevně nepěstoval styk s ostatními cheruby, jeví se, že studoval právní problémy minulosti a problémy teoretické a nikoli problémy reálných sporů a soudů. (Možná však, že spory ani neexistovaly.)

d) Pěstování správné autority a moci je možné jen při jejím aktivním užívání k řešení problémů a sporů a při zvyšování své autority narůstající úspěšností její aplikace a veřejným uznáváním úspěchů.

Z toho plyne, že PS zřejmě autoritu svého postavení nevyužíval stykem s ostatními cheruby. Zneužívat autoritu či moc nemohl; zvučelo by si jistě všiml DJK a nedovolil by ji. Určitě by zasáhl a všechno by dopadlo zcela jinak. PS mohl tedy realizovat převrácenost autority jen jejím opakem - mohl dělat tzv. líbivou politiku: nevyužíváním dané autority při situacích,

které její užití vyžadovaly, se mohl stát nezodpovědným a tím mohl nenápadně zavádět anarchii.

e) Přidejme k tomu očekávané motivy:

· Pocit nadřazenosti.

Patrně dospěl k názoru, že je nespravedlivé, že byl předem ustanoven do postavení druhého.

· Závist vůči DJK.

Přirozená autorita DJK byla jistě vysoká a DJK byl jistě velmi uznáván. PS se mohl cítit v jeho stínu a tak být v pokušení ji podřývat. Nemohl to dělat prostřednictvím pomluv; to by se dříve nebo později k DJK doneslo a došlo by ke sporu, který by jistě DJK včas vyřešil, a nikdy bychom o satanovi neslyšeli. To se nestalo - PS byl opatrný.

· Rivalita.

Soupeřivost vede k sobectví - egoismu.

· Touha po obdivu druhých.

Touha být krásným patří k pěstování individualismu.

· Touha po majetku a snaha překonat DJK.

PS jistě toužil po uznání a snažil se vyniknout. To vysvětluje, proč se snažil nějak dosáhnout oblibu jiným způsobem. Určitě hledal způsob jak dokázat, že to, co dělá DJK, by dělal ještě lépe. Odbourávání moci a autority voláním po svobodě je i dnes velmi aktuální. Kromě toho navrhoval urychlení vývoje lidí (a myslících bytostí vůbec) tím, že budou vystaveni zlu. Tak jako se člověk rychleji něčemu naučí je-li k tomu donucen, tak i lidstvo se při vystavení nebezpečí smrti mělo poučit rychleji. Rychleji se vyvíjející lidstvo mělo být důkazem, že satanova koncepce vede k výsledku rychleji než koncepce DJK.

Poznámka: To je sice pravda, cena za toto urychlení je však příliš vysoká a škody i ztráty nepřehlédnutelné. Sami to kolem sebe vidíme.

Syntéza: Vývoj osobnosti PS

Analýza nás dovedla k poznání, jak asi došlo k tomu, že se na světě objevilo zlo. Je zřejmé, že to byla jedna z principiálně možných variant vývoje myslících bytostí se svobodnou vůlí a že tomu nebylo možné zabránit, když se to stalo poprvé. Zkušenost s tímto vývojem však už umožňuje zabránit recidivám a proto je nutné pokud možno co nejpřesněji tento vývoj zdokumentovat. Nyní již můžeme celou genezi zla popsat jako curriculum vitae osobnosti, které dáváme pracovní označení PS:

Vznik PS

Ve druhých nebesích byl jako první stvořen jednozplozený syn DJK. Po nějaké době byl buď z něj (jako Eva) nebo jím (což je méně pravděpodobné) jeho partner PS. Tento partner byl jím vyškolen a dostal nepochybně ten nejlepší základ pro další existenci. Musíme připustit, že tento partner hrál ženskou roli a že nám tato informace nebyla oznámena proto, aby nedošlo k ještě horšímu postavení žen než dosud (míněno celosvětově). Je opravdu možné, že PS je (měřeno naším lidským pohledem) žena.

Naplnění druhých nebes

Nějakým způsobem se tato dvojice postarala o naplnění druhých nebes množstvím cherubů. Nemělo by nás pohoršit, kdybychom se dověděli, že tomu bylo nějak podobně jako u lidí (nicméně tomu tak být nemuselo).

Král a velekněz a první pocit odlišnosti

Právem zakladatelů ("starých", "starců", "věkovitých" ap.) se DJK stal knížecí autoritou a PS autoritou kněžskou. Celý vývoj probíhal úspěšně. DJK pracoval spolu se svými skupinami cherubů a později i andělů na dalším stvoření a všichni prožívali radost z každého dalšího úspěchu (Job 38:7). PS se zabýval právními normami a výchovou ostatních. Postupem času však zjistil, že větší úctu a autoritu stále požívá DJK. Možná, že to bylo proto, že stvořitelská činnost obsahovala více vzrušení z nových věcí. Možná, že PS cítil stále velký obdiv k DJK a "nakazil" tím ostatní. Možná, že se mu jeho práce a postavení začalo jevit jako druhořadé. Skutečností je, že práce kněze může být ve společnosti zlem nenakažených bytostí klidná a bez problémů - a tím i méně vzrušující. Byl to pravděpodobně první pocit odlišnosti co PS dovedlo k jistému vnitřnímu neklidu.

Zdokonaloval svůj zjev

Zatoužil po větší oblibě. Protože zjistil, že vnější zjev je to, co nejvíce vzbuzovalo obdiv k němu, začal se věnovat svému zevnějšku a snažil se vypadat co nejlépe. A skutečně začal být pro to více obdivován. A tak stále dál zlepšoval své vzezření až dosáhl dokonalosti v kráse.

Vzrůst egocentrismu a postupná ztráta lásky agapé

Obdiv, který si tím získal, se mu velmi zalíbil, krásu však již nebylo možné dále zdokonalovat. Její možnosti už byly vyčerpány, avšak touha po obdivu nebyla ukojena - naopak stále vzrůstala. Začal hledat jak může dosáhnout větší autority a úspěchu. Soustředěním se na své pocity začal pomalu ztrácet lásku agapé.

Snaha napodobit DJK a začátek soutěže

Mezi tím začal ztrácet ocenění pro svou kněžskou funkci. Jeho práce na duchovní "literatuře" začala nabývat podoby rutiny, která nemohla být přitažlivá ani vzrušující. Místo toho začal hledat cestu pro lepší způsob řízení společnosti cherubů - neboli začal se zabývat činností, která spadala do funkce knížecí. Chtěl se naučit tomu, co (jak se domníval) přinášelo úspěch a obdiv partnerovi DJK. Chtěl se mu vyrovnat a pomalu se do jeho vztahu k němu začal vyvíjet prvek soutěživosti.

Ztrácení kontaktu s ostatními a orientace na osobní úspěch

Studium však vyžadovalo mnoho času a asi i prostředků. PS se stále méně a méně věnoval kontaktům s ostatními a místo toho asi nechal své zástupce "vyrábět" stále větší množství "literatury" a "pomůcek"; obojí vybavené stále větším množstvím krásných "kulturních" doplňků. Tím zdůvodňoval neustálé zvyšování jejich "cen". Jeho láska agapé upadala ještě rychleji a rovněž jím produkované duchovní pomůcky začaly duchovně upadat.

Vznik modelu anarchie

Studiem stále zdokonaloval svoji moudrost. Touto vlastností se již vyrovnal DJK. Když si to uvědomil, začal toužit po jeho postavení, které, jak se začal domnívat, bylo zdrojem větší přirozené autority DJK. Náhle se mu začalo zdát nespravedlivé, že byl vytvořen jako druhý. Zdálo se mu, že je tak natrvalo odsouzen žít ve stínu DJK.

Všiml si, že v jeho nebesích (tj. třetích) společnost serafů spěje nebo již dospěla k nehierarchickému uspořádání bez knížete i bez velekněze. Protože se cítil být druhořadým, zdálo se mu nehierarchické uspořádání spravedlivější a stalo se pro něj přitažlivým.

Boj za "svobodu"

Rozhodl se, že překoná svého partnera DJK tím, že se nasadí k urychlení vývoje cherubů směrem k tomuto uspořádání společnosti. Začal si připadat jako někdo povoláný k tomu, aby dobyl "svobodu" pro sebe i pro ostatní cheruby. Nový cíl se mu velmi zalíbil. Boj za "spravedlnost pro všechny" se zdál ospravedlnit jakékoli prostředky. Začala nová etapa jeho úpadku, on se však místo toho začal považovat za nositele pokroku a světla. Zpyšněl. Společnost cherubů pod vedením DJK byla plně zaměstnána programem stvoření našeho vesmíru - první dvojice andělů (Michaela a Gabriela) a to zřejmě obdobným způsobem, jakým byla sama vytvořena. Tato činnost ji natolik zaměstnávala, že vývoj PS pro ni probíhal zcela nepozorovaně.

Počátek podrývání důvěry k DJK

Činnost PS se postupně stávala horečnou. Pochopil, že společnost cherubů není ještě ani zdaleka na takový vývoj zralá, a proto zaměřil svou "literaturu" - své "zboží" - na "osvětu" v tom směru. Musel však být velmi opatrný, aby nevzbudil pozornost ostatních, zejména DJK. To se sice dařilo, společnost cherubů však o jeho pokrokový (jak se domníval) program nejevila zájem. Ať dělal co dělal, nepodařilo se mu dosáhnout všeobecné podpory.

Mezitím se rozvíjela společnost andělů v prvních nebesích.

Rozvíjení demagogie a objevení lži

Protože se domníval, že program, který nabízí, je tak cenný, že může zdůvodnit cokoli, začal PS pracovat na demagogii. Rozhodl se, že přesvědčí ostatní o správnosti svého programu jakýmikoli prostředky včetně přehánění kvality tohoto programu a posléze vyslovených nepravd. Začal svá díla vychvalovat a všemožně se snažil, aby si jeho posluchači vštípili jeho myšlenky. Protože věděl, že usiluje o něco, co dosud neznal a tudíž si nemohl být jist úspěchem, nechtěl riskovat osobně. Přišel na nápad, že přesvědčí někoho jiného, aby to zkusil místo něj a na koho by mohl svést odpovědnost v případě neúspěchu. Potřeboval nutně, aby vzpouru zahájil někdo jiný a on pokud možno zůstal stranou. Nátlak stupňoval a stále více se

uchyloval k nepravdivým vizím. Nakonec se lež satanovi stala systematickou a byla jím objevena jakožto nástroj k získání moci (otec lži - Jan 8:44).

To však nebylo všechno: PS zřejmě napadlo, že i jeho Otec vlastně takto získal moc a že vlastně možná ani nemá žádné mocenské prostředky, kterými by si mohl v krajním případě vynutit poslušnost a autoritu u přestupníků sám totiž nikdy žádné neviděl. PS dospěl k závěru, že i on je svým Otcem systematicky obelháván a že se mu vlastně nyní vyrovnal, protože objevil domnělý zdroj jeho autority - politické prostředky. Protože se domněle svému Otci "vyrovnal", usoudil, že má nyní právo mít svou vlastní říši, do které mu jeho Otec nebude nijak zasahovat. Předpokládal, že tuto svou říši bude budovat na nově stvořené lidské společnosti. Určitě si namluvil, že to všechno činí ve jménu pokroku.

Aniž by si všiml, překročil PS další kvalitativní hranici na cestě ke zlu: přestal svému Otci důvěřovat a všechny jeho kroky dobré vůle začal považovat za past, která ho má zničit nebo alespoň zotročit. Od té doby, co si tuto myšlenku PS vsugeroval, nelze pro něj nic udělat - stal se chorobně podezíravým a proto nenapravitelným.

V té době byla dobudována společnost andělů v prvních nebesích a protože se přes obrovské úsilí nedařilo získat cheruby, obrátil PS svou pozornost k andělům. Jeho autorita velebněže vůči nim byla stále nesporná a PS zaměřil celou svou inteligenci na jejich ovládnutí.

První úspěch a vznik touhy po osobní moci

Inteligentní anarchická propaganda nemohla zůstat u andělů bez odezvy, protože inteligence cherubů je značně vyšší než andělů. Pod tímto tlakem se andělé rozhodli, že pro stvoření člověka nebudou potřebovat příkaz. Některý satanem nastrčený anděl vyzval ostatní: "*Utvořme člověka k našemu obrazu podle naší podoby ...*". Ostatní andělé uposlechli. Protože však věděli o riziku, nechali si ve druhém stvořitelském dni k dispozici vody nad oblohou pro případ, že by se pokus nepovedl a že by museli včas zničit vytvořený život a zejména novou lidskou společnost. Takto promyšlený postup realizovali a prvního člověka vytvořili dříve, než jim to bylo přikázáno a zřejmě i vysvětleno. Projevili tak svou svobodu. Byl to první úspěch PS, nebyl to však konečný cíl. Nyní už mu nešlo o všeobecnou svobodu, ale o vlastní moc.

PS začíná přezírat

PS proto nebyl opět uspokojen. Ani společnost andělů se mu nepodařilo ovládnout zcela (jeho myšlenky přijala snad jen třetina andělů) a proto se rozhodl, že vytvořenou lidskou dvojici ovládne hned na počátku. Věděl, že tentokrát je jeho zásah nebezpečný. Dosud dělal všechno své dílo s maximální opatrností a skutečně se mu podařilo nevzbudit žádnou pozornost. Nyní však pochopil, že ani jeho propagandou nahlodaní andělé nevyvolají vzpouru sami, jak doufal. Uvědomil si, že bez přímého útoku už dál pokračovat nemůže. Mezi tím však jeho láska agapé již zcela vychladla a jeho postoj ke společností cherubů, andělů i lidí nabyl podoby naprostého přezírání. Osvoji si roli jediného génia, který musí všechny "zachránit" i proti jejich vůli. Ve skutečnosti se již pasoval na partnera Nejvyššího Boha (Iz. 14:13,14). Současně tak útočil na hierarchickou strukturu a zároveň se chtěl stát jediným vládcem všech. Asi si namlouval, že až zvítězí, dá všem svobodu - ovšem až tehdy, až v inteligenci dosáhnou jeho úrovně, přičemž ve skutečnosti v takový vývoj asi ani nedoufal. Myslel, že bude "osvíceným panovníkem - géniem". Na zájmy očekávaných poddaných se nehodlal ptát,

neboť si vsugeroval, že on jediný ví, jaké jsou jejich skutečné zájmy. Rozhodl se stát totálním diktátorem.

Pečlivá příprava útoku na lidstvo

Protože věděl, že jde do tuhého, PS si útok velmi pečlivě připravil. Potřeboval nějakého spolehlivého spojence. Rozhodl se, že pokud možno napodobí vlastní vznik a urychlí ho. Současně věděl, že musí zabránit tomu, aby jeho úsilí bylo zmařeno hned v zárodku. Předem se připravil na všechny varianty následků, které si dovedl představit, a pro tu nejriskantnější variantu se snažil vytvořit co nejdelší časový prostor pro realizaci nebo alespoň manévrování, aby šanci na úspěch učinil co největší. Aby nemohl být označen za lháře, nevyslovil přímou lež, nýbrž jen ironickou otázku: "Skutečně vám Bůh řekl, že zemřete?" Ztráta lásky byla příčinou toho, že satan se stal svůdcem - hadem. S touto zvrácenou podobou lásky se potom představil prvním lidem v Edenu (Gn.3:1n; Ez.28:13). Svůj útok pečlivě připravil a na obvinění ze lži nejspíše odpovídal svému Otci nějak takto:

"Andělé nečekali na příkaz a stvořili lidskou dvojici předčasně. Bylo velmi pravděpodobné, že lidé byli stvořeni nekvalitně.

A skutečně: Sám vidíš, že stvoření lidé jsou neteční. Neplnili žádný z příkazů, který jsi jim dal. Nestarali se o zahradu, nerozmnožovali se a nesnažili se ani ovládnout zvířata a zemi. Viděl jsem, že dokonce nemají ani zájem o trvalý život, vždyť si stromu života ani nevšimli!"

Poznámka: PS sváděl anděly k uplatnění svobody. Nedal jim příkaz, aby ignorovali fakt, že nedostali výzvu ke stvoření lidí. Nyní všechnu vinu svedl na ně: "Vždyť jsem je jen vyzýval ke svobodnému chování a to přece není výzvou k nezodpovědnosti. To oni zneužili své svobody!"

PS pokračuje:

"Chtěl jsem to napravit a urychlit jejich duchovní vývoj. Věděl jsem, že když si vezmou ze stromu poznání dobrého a zlého, poznají nejen to, že Tvé příkazy jsou pro ně dobré a začnou je plnit, poznají však i cenu života a půjdou si vzít ovoce ze stromu života. Věděl jsem, že pak již nezemřou; vždyť i Ty sám jsi řekl, že by potom nezemřeli (Gn.3:22).

Nelhal jsem tedy, když jsem jim slíbil, že nezemřou. Nemohl jsem vědět, že jim dodatečně zabráníš z tohoto stromu jíst. Spoléhal jsem na to, že Tvá ustanovení jsou trvale platná a neměnná, a Ty jsi jim přece jíst ze stromu života nezakázal! Když jsi jim dodatečně zabránil z tohoto stromu jíst, dokázal jsi jen, že odmítáš komukoli pokusit se o nápravu vlastní iniciativou. Když měníš dodatečně svá ustanovení, můžeš tak učinit lháře z kohokoli. Přitom jsi se sám stal lhářem: Řekl jsi přece, že týž den oba zemřou, a své slovo jsi odvolal a dal jim oběma šanci celých tisíc let, ačkoli neprojeví ani náznak nějakého pokání. Uvidíš, že tato námaha bude marná, protože byli udělání špatně a nedokonale."

Satanova obhajoba byla předem připravena a byla účinná: Všimněme si, že Boží rozsudek vyřčený v Edenu satana ze lži neobviňuje! Říká se v něm jen, že jeho krok povede k válce mezi oběma potomstvy a jak tato válka dopadne. Není tam ani slovo o Božím zákroku proti němu! Žádný trest, jen upozornění na následek! V té době mu skutečně nebylo možné prokázat zlý úmysl!

Vyšetřování zahájeno, serafové spor vyhráli

Satan sice zatím vyvázl bez trestu, tentokrát však již na sebe upozornil. Stále sice ještě nebyl podezírán ze zlého úmyslu, jeho chování se však stalo předmětem vyšetřování a důkazního řízení. První řízení se konalo ve třetích nebesích, protože serafové byli odpovědní za jeho stvoření i kvalitu tohoto stvoření. Důkazním řízením, jehož objektem byl Jób, se prokázalo, že satan (nyní již v roli odpůrce) nereflektuje na argumenty. Ukázalo se, že přesvědčen být nechce, že se stalo něco s jeho láskou a spravedlností, že satan je vážně morálně narušen. Zjišťovalo se, zda se nestala nějaká chyba a hledalo se vysvětlení, jak došlo k tomu, že satan jako velekněz zatoužil konat práci knížete respektive krále. Otázka, zda práce velekněze je méně zajímavá než práce knížete a další otázky se řešily pokusem na lidech. Definitivní důkaz podal král Uzijáš, který zatoužil bez příčiny po práci velekněze (Iz. 6:1-4). Tak se prokázala čistota (svatost) Boží organizace ve třetích nebesích a problém byl postoupen zpět k DJK a cherubům. Satan byl tak "svržen" z úrovně třetích nebes do druhých (L.19:18). Chyba se musela stát někde jinde a vyšetřování pokračovalo.

Spor pokračuje ve druhých nebesích

Na úrovni cherubů ve druhých nebesích si DJK vyžádal od satana jasné stanovisko k tomu co učinil. (Cherubové již předtím zakročili v Edenu a zabránili prvním lidem vzít si ovoce stromu života.) Satan odmítl svou odpovědnost a nadále tvrdil, že vinu nesou andělé z prvních nebes, kteří stvořili první lidi předčasně a tudíž špatně. Poukázal na akci některých andělů, kteří sestoupili (opět bez dovolení) na zemi a snažili se urychlit vývoj lidí dalším svévolným krokem - plozením kříženců. Zájem o pokrok chtěli u lidí vzbudit tím, že jim ukazovali své možnosti a svou "techniku". Lidé však projevovali zájem jen o jejich moc.

Na neúspěch reagovali tito andělé tím, že se odmítli vrátit ze země (Juda 6). Jednak se jim na zemi zalíbilo (Gn.6:2) a jednak věděli, že je po návratu čeká soud: Satan poukázal na nejistotu andělů, kteří skutečně litovali svého předčasného tvůrčího kroku a důkazem jejich beznaděje byl úmysl zničit v potopě vše živé (Gn.6:6,7). Nebýt zákroku DJK, který se rozhodl vzít sám odpovědnost za záchranu lidí, kteří za nic nemohli, a který ukázal Noemovi jak zachránit život na Zemi, byl by býval skutečně všechen stvořený život zničen (Gn.6:8). DJK chtěl také ochránit anděly, kteří vlastně respektovali výzvy svého velekněze cheruba (pro ně vlastně boha) k vlastní iniciativě a tudíž rovněž nenesli vinu. Do vězení byli posláni jen ti andělé, kteří se nevrátili ze země ačkoli k tomu dostali příkaz. Ostatní andělé se však zdrželi dalších zásahů a čekali na výsledek sporu. DJK se ujistil, že jeho partner satan je vědomý lhář a soustředil se na důkaz. Jeho úkolem však současně zůstalo najít příčinu celého vývoje satana! Celá váha důkazu i ochrany nevinných andělů a lidí zůstala na něm! Satanova snaha svalit všechno na anděly a lidi se téměř povedla!

Usvědčení satana

Vyšetřování v druhých nebesích ukázalo, jakým způsobem satan působil na ostatní i celý průběh jeho kampaně. PS zkoušel svádění i na serafech, když se provádělo vyšetřování ve třetích nebesích a když dostal možnost předložit své námitky proti svému stvoření jakožto druhého. Když tam byl usvědčen a svržen, začal odporovat a stal se z něj odpůrce neboli satan. Překroutil tak další základní Boží vlastnost: moudrost.

DJK se (v lidské podobě) sám stává obětí útoku satana

DJK potřeboval mít vlastní zkušenost s působením satana na lidi, aby věděl, jak jeho svádění působí. V havarijním plánu měl postup, který vyžadoval, aby se na čas stal člověkem a sám se stal objektem satanova útoku. Tento plán uskutečnil tím, že se stal člověkem Ježíšem a tak "na vlastní kůži" poznal sugestivitu satanova působení. Tím bylo jasné, že lidé nemohli satanovu útok odolat. Ježíš označil poprvé satana lhářem a dokonce objevitelem lži jakožto mocenského nástroje. Lež užíval satan při pomluvách a zneužil své schopnosti vnímat spravedlnost. Ve svém prosazování anarchie použil nyní místo argumentů pomluvu. Pomluva se však nemohla týkat minulých skutků Otce, protože to bylo možné snadno vyvrátit. Satan proto začal útočit na Otcovy úmysly a prohlásil, že Otec chce v budoucnu připravit všechny ostatní živé bytosti o svobodu a učinit z nich své otroky. Stal se pomlouvačem neboli děblem. Doufal, že vyvolá strach z Otce a že zasetá nedůvěra potrvá věčně (nebo alespoň tak dlouho než najde další prostředek), zvláště když ji bude stále oživovat.

Ďáblovi se nepodařilo svést Ježíše

Ježíš po svém křtu odrazil na poušti velmi promyšlený d'áblův útok. Dokázal, že útoky d'ábla na kvalitu stvoření jsou podvodem a že jeho skutečným zájmem je touha po osobní moci, uskutečňovaná za jakoukoli cenu a jakýmikoli prostředky. Ďábel, který se tak mohl přesvědčit, že poučený člověk vyhovuje vysokým nárokům na morálku, dostal ještě možnost, aby činil pokání. Mohl v této situaci uznat, že úpadek, který lidstvo absolvovalo, je následkem jeho díla a omluvit se. Neučinil to, protože doufal v úspěch buď v prvních nebesích a ne-li tam, pak určitě, jak se domníval, na zemi. Doufal, že když zasáhl na samém počátku lidských dějin, bude mít mezi lidmi dostatek následovníků. Rozhodl se tedy, že se stane otevřeným nepřítelem Boha i Ježíše Krista. Proto po Ježíšově oběti a po vykonání trestu nad nevěrným lidem svrhli cherubové d'ábla do prvních nebes. Teprve po tomto důkazu byl satan vyloučen z Boží organizace (Jan 12:31).

Ďábel v prvních nebesích mezi svými přívrženci

Ďábel se (teď již ve funkci draka požírač) ocitl v prvních nebesích a na jeho straně zůstala snad jen třetina andělů. Nemohl proto očekávat, že jím podníčená vzpoura proti dvojnásobnému počtu získá převahu. Nemohl-li obstát v argumentaci, věděl, že bude vykázán opět o stupeň níže - na zemi, což se rozhodl neuposlechnout a sáhnout k síle. Nyní se snaží o co největší zpomalení dalšího procesu nápravy i když ví, že jeho porážka v prvních nebesích je jen otázkou času. Andělé vedení Michaelem vítězí v bitvě s drakem a jeho anděly a ti jsou svrženi na zem (Zj. Kap. 12).

Proroctví o dalším postupu d'ábla

Bible poskytuje další informace i o záměrech d'ábla v budoucnu a proto by nás již neměl překvapit. Je však nutné (i) tyto věci studovat a být na jeho útoky připraven. Bez důkladných znalostí, víry a sebeovládání (a samozřejmě především bez Boží pomoci) mu čelit nelze.

Některá poučení

Satan nelhal ve všem; o to je nebezpečnější

Je všeobecně známo, že ten, kdo lže vždycky, není tolik nebezpečný, protože je brzy odhalen a tím zneškodněn. Mnohem nebezpečnější je ten, který si získá mnoho lidí pravdivostí a seriózností v mnoha pro něj méně důležitých věcech a teprve potom své pečlivě připravené pověsti zneužije!

Poznámka: Právě tak ďábel jednal. Všude v jeho vývoji, slovech a skutcích je důkaz o takovém přístupu. Lidé však byli smrtelně ohroženi a jejich další vývoj nebylo možné nechat bez pomoci.

Satan měl pravdu v tom, že trest a poznání zlého vývoj lidstva urychlí. Protože první lidé by udělali jako svou první a tím i nejdůležitější zkušenost beztrestnost při svévolném postupu, musel Bůh, donucen satanem, lidi ze zahrady vyhnat a vystavit je mnohem tvrdším podmínkám. A od té doby stále ještě platí, že lidé musejí poznávat zlé, aby si začali vážit dobrých věcí od Boha. Bůh proto musel téměř vždy po marném varování sahat k trestům, a to je ještě musel stupňovat až k trestům velmi tvrdým, protože nízké tresty byly jen málo účinné nebo zcela neúčinné.

Poznámka: Dodnes platí, že vlastní zkušenost se zlem je silným podnětem lidí k nápravě. Lidé si na příklad zpravidla váží svého zdraví až když o něj přijdou; nebo si začnou vážit spravedlnosti až když se sami stanou obětí svévole apod.

Náprava trvala a ještě potrvá dlouho

Satanova vzpoura byla něčím novým ve všech třech nebesích. Protože byla velmi pečlivě připravena a satan do detailu promyslel všechny možnosti, bylo nutné přesvědčit o jeho ničemnosti nejen lidstvo, ale i obyvatele všech nebes. Přitom Ježíš Kristus musel začít těmi nejvyššími (serafy) a postupovat směrem dolů. Celý důkazní proces si tak vyžádal mnoho času (jak satan chtěl) a lidstvo si navíc muselo vyzkoušet marnost všech možných pokusů dosáhnout Božího království bez Boha.

Na úrovni serafů bylo nutné ověřit, zda nedošlo k chybě již při jeho stvoření. Tím, že tato námitka byla vyvrácena, se však ďábelovi ještě nedal prokázat zlý úmysl, ačkoli serafové to již věděli. Proto až do vyřešení sporné otázky v druhých nebesích a to činností a obětní smrtí Ježíše Krista byl ďábel součástí Boží organizace v druhých nebesích (Jb 1:6; 2:1; 2.S.24:1 a 1.Pa.21:1) a byl nazýván "hříchem" (tj. chybuujícím - Gn.4:7) nebo zlým duchem od Hospodina (1.S.16:14,15; 18:10; 19:9).

Satan naplánoval a také uskutečnil celý systém pomluv. Vynucený odklad řešení všem ostatním bytostem (včetně lidí) předložil jako Boží vinu. Vždyť kolik lidí (inspirovaných satanem) dnes říká, že Bůh není, protože kdyby byl, nemohl by připustit tolik zla na zemi?

Usvědčením viníka spor ještě neskončil

Po Ježíšově důkazu o kvalitě stvoření lidí nemohl již ostatním cherubům i serafům ďábel předstírat, že důkazům nerozumí, protože sporná otázka byla v druhých nebesích (tj. na jeho úrovni) vyřešena. Protože důkazy odmítl přijmout a omluvit se, stal se od té chvíle nepřítelem a byl odsouzen (Jan 12:31). Od té doby již není členem Boží organizace a jeho další činnost je již vědomým pokusem o zmaření dalšího rozvoje lidstva. Satan již nemůže být omilostněn, alespoň nikoli v plánu sedmi nám známých stvořitelských dnů.

Satan bude ještě aktivní!

Lze očekávat, že ďábel se pokusí o ještě jeden podvod: Může předstírat, že se teprve nyní poučil a že pochopil svůj omyl. A nejen to: že se do konce po tomto "poučení" a "napravení" nyní snaží napravit škodu, kterou udělal.

Tak to ovšem být nemůže. Ďábel jakožto bývalý cherub toho ví mnohem více než andělé, o lidech ani nemluvě. Když mu nestačily k pochopení a nápravě důkazy na úrovni jeho inteligence, způsobit takovou změnu důkazy jednoduší už teprve nemohou. Jde tedy o jeden z posledních pokusů ďábla o získání lidí ideologií (New Age?).

Poučení

Jestliže v době Ježíše Krista ďábel útočil na jeho následovníky z pozice "obhájce pravdy a zákona", bude to pravděpodobně i nyní činit obdobně. I nyní musíme čekat ty nejtěžší útoky ze strany zdánlivě ortodoxních a fundamentalistických zastánců "pravdy". Ježíš Kristus mj. řekl, že největší nepřátelé budou mezi našimi příbuznými a že nás budou pronásledovat s vírou, že tím slouží samotnému Bohu (Mt. kap. 24 a další). Je nutné se na tuto situaci připravit a hledat způsoby, jak jí s Boží pomocí čelit.

[Zpět na seznam](#)